

Önskeljusen.

En nyårsberättelse

af Elisabeth Knylensterna.

DET rädde skymning inne i det stora, gammaldags möblerade rummet, där brasan förde ett muntert lif i den grönlackerade kakelugnen. Det är någonting egendomligt med en sådan där föråldrad rumsinteriör: den kan liksom bättre föra skymning än en modern salong, det är, som hade de breda, djupa mormorsstolarna mera att berättiga; de veta ju också hvad tre generationer ha sagt, de ha lyssnat till unga röster, som så småningom mist klängen och blifvit strängbrutna instrument, och där ha ljudit andra o. åter andra, som talat ut sin glädje och sorg inom det gamla solida hemmets murar.

Därutöver låg snön, hvit o. jämn plogad på ömse sidor om vägen, hvilken ytterligare utstakades af små pryddiga granar med hvitt snögitter på sin gröna dräkt. De skulle vinna sitt första välkommen, de små baronerna, af de främmande, om de nu ens kunde kallas främmande, ty det var ju de gifta sönerna och dottrarna, som enligt gammalvana i Hartwigska släkten kommo till hemmet på årets sista dag.

I salen stökade den gråhåriga, blida majorskan, biträdd af en erfaren husansett i glansstruket förkläde o. pipad serveringsmössa. Majoren sof middag, och det var viktigt för allting i ordning, både kaffebord och julgran, ty sedan måste majorskan i hvarannan minut hjälpa honom att lystra till om det hördes bällerklang eller om man kunde se någon lykta glimma vid krökningen af alleen.

I förmaket, där man ännu ej tändt satt husets yngsta, den 23-åriga Margit, alldeles ovårskam: hon höll hufvudet nedböjt och reflexen från brasan föll öfver hennes kortklippa ljuslockiga hår. Det röda skenet färgade också det fina, bleka ansiktet med en matt röknaad. Händerna, spåda som ett barns, höll hon hopknäppta i knäet.

"Margit, är du där," ropade modren ifrån salen.

"Ja, mor"

Margits röst var vek och en smula trött; det var något, som lagt en hämmande sordin på glädjen i den unga flickans väsen.

"Kom ut litet, Margit, så får du se, hur vi ordnat det," uppmanade majorskan.

"Se!" Så Margit smalog. Lilla mor! Hon visste, att hon gjorde Margit en glädje med att använda samma uttryck, som man gjorde af dem, som verkligen sågo; det var tof länga år sedan Margit sett något. Efter skarlakansfebern hade hon blifvit blind och skulle förbli det hela sitt lif. Men här i hemmet kunde hon dock nästan säga, att hon såg; här hade icke en enda möbel rubbats utom i flickornas rum, där de först varit tre, men där Margit nu var ensam; och gossarnes rum, därifrån man bara behöfde taga ett långt skutt ifrån fönstret för att komma direkt i det bästa äppelträdet trädgården hade, var nu förvandlad till till gästuum, men här nere i dagrummen var allt som förr, och kaffebordet därute i salen skulle också vara uppställt som förr, fastän kanske med ett par koppar till.

Hon reste sig och gick dit ut med lätta, spänstiga steg. Moderna kom emot henne och lade hennes arm i sin.

"Så kall min lilla flicka är om händerna," sade hon bekymradt, "frys du."

"Nej, mor, jag har ju haft en stor brasa därinne. Na, här är fint," fortfor hon glädtigt, "två stora silverskålar med allt möjligt godt bröd på. Malmstaken med sina fyra blankskurade grenar och tjocka hvita ljus midt på bordet, koppar

runt omkring, gul grädd och rågade sockerskålar, största damastduken med eklöfsmönstret, så ser det väl ut."

"Ja, du Margit. Och nu skall jag tända kronan och lamporna i salongen. Det är nog på tiden att skjuta spjället därinne, tänker jag."

"Redan," sade Margit med en ton af saknad. "Jag tycker så mycket om skymningen. Jag minns så väl, hur allting ser ut därinne då. Och så tänker man så bra, när glöden falla helt sakta som tomteprassel därinne i kakelugnen."

"Tänker! Du tänker för mycket, Margit," sade modern sorgset.

"Ah nej tankar skada ingen, men kanske drömmar, de äro bara till för dem, som se färgerna i lifvet, och du vet väl, att svart är ingen färg, mor. Skola du och jag fira skymning en stund, innan de andra komma?"

"Ja, gärna det, lilla barn, fast jag tänker pappa kommer snart och undrar hvad tiden lider."

"Men till dess..."

Hon lade smeksam sin arm omkring modern och förde henne med sig in till den lilla raka soffan med sitt blomiga sidentyg, en smula nött och stoppadt, men med oblekta färger.

"Så har det gått ett år igen, mor," sade Margit efter en stunds tystnad, jag kommer att kalla det året för mitt år."

"Hvarför det, Margit? Det har varit ut som de andra, eller hur? Det enda, som har händt, och det var viktigt nog, var Hannas gifternal."

"Ja," sade Margit långsamt, "vi trodde ju, att hon skulle stanna i hemmet, och så..."

"Ja, det är tomt efter henne, men när hon är lycklig och har det bra, så är det naturligtvis roligast för oss gamla."

"Och om jag också hade lämnat oot," försökte Margit skämta, "då hade ni fått det riktigt tomt, skulle jag tro."

"Visst, men — ja, hade du fått behålla dina ögons bruk, barnet mitt, så sutte du nog för länge sedan i eget hem, och det skulle vi vara så glada öfver, det kan du väl förstå, men som det nu är, kan jag inte tänka mig hemmet utan dig, lilla Margit. Jag håller så innerligt af alla mina barn, men jag kan inte hjälpa, att — största hjärterummet har du fått."

Margit lade tyst hufvudet mot moderns axel, det dröjde länge innan hon höjde det igen. Slutligen satte hon sig likväl upp, tog moderns båda händer och sade sakta:

"Nu skall du få veta, hvarför jag kallar det här året för mitt år. Ser du, här har jag gått bland mina glada syskon och hört, hur de talat om lifvet på ett sätt, som jag aldrig skulle få lära känna, jag har drömt deras drömmar och invaggat mig i deras förhoppningar, och så bäst det är ha de dragit bort, ut i lyckan, och jag har stannat kvar, yrkven och ruskig, som en kulen vintermorgon."

"Stackars min lilla Margit."

"Jag har undrat och undrat på meningen af mitt lif. Och jag har tänkt, att dödens mörker nog inte är värre än lifvets, och så har jag bedt..."

"Men Margit, kära, lilla barn!"

"Åh, du mor, kan du undra på det! Det blir en besynnerlig strid, den som kämpas utan motståndare och utan drabbande vapen. De på måfå mättade huggen falla tillbaka en på själf, förstår du. Jag har stridit och stridit mot allt opporiskt inom mig, med så mycken längtan och så många önskingar, och jag har väl inte riktigt lagt ned mina vapen än."

"Men hvarför har du inte förtrott dig åt mig, Margit?"

"Jag ville inte bekymra dig. Ni hade det så lugnt och godt, och

Hanna var alltid så glad och vänlig, jag skämdes att komma med några åskbyar. Jag bara gick och kände mig öfverflödig och bitter, och så önskade jag, att det varit slut med alltsammans."

"Margit då!"

"Ja, mor, det är visst nödvändigt för oss människor att ha en plats att fylla; det är så förfärligt att känna sig till öfverlopps. När var Hanna ett, tu, tre blef kär, förlovad och gift, tyckte jag, att hon lämnade en mission åt mig. Jag skulle få stanna hos er gamla, sjunga mina gläddestvisor för er, prata med far både om landbruk och politik, bli ditt intresse, mor, och söka utveckla mig själf."

"Du lilla Margit, och allt det här har du gått och tänkt på?"

"I det och mycket mera. Men nu tyckte jag bestämt, att jag hörde bjällror, mor. Då får du skyuda dig att tända."

Majorskan sprang upp, och i det samma hördes majorens röst utifrån salen:

"Nu komma de. Allting är väl i ordning?"

"Ja, strax!"

Kort därefter voro de alla samlade kring kaffebordet under muntert prat; det var alltid så mycket att tala om, när man kom "hem", som det fortfarande hette.

Senare på aftonen tändes granen, det var önskeljusens kväll; på nyårsaftonen skulle hvar och en hålla särskildt på ett ljus och önska något. Den, hvars ljus brann sist ned, fick, enligt gammal sägen, sin önskan uppfyllt.

"Margits ljus brinner längst", utropade syster Hanna glädt, "har du din stora önskan klar, Margit?"

Det dröjde länge innan Margit svarade. Hon var icke i vanliga fall viskelpig, men hon tyckte att just denna årets sista afton var det så många underliga makter, som rörde sig inom henne.

"Ja," sade hon slutligen långsamt och satt sedan tyst. Hon tyckte, att hon kunde se den lilla ljuslågan; först var den så klar och säker, en obruten kraft, som utan möda höll hufvudet uppe, men småningom blef den blåaktigt blek, mattades af, vil intade till, men hämtade sig och växte liksom under striden. Det varade dock ej länge, hon visste, hur vecken skulle falla och kufvad skule den sjunka ned och förintas.

Och hennes önskan, hennes stora önskan, hvilket snarare var ett löfte för det kommande året, ja, den blämdade länge som det stackars lilla ljuset, men den förintades icke som det, ty när lågan slutligen slocknade satt Margit med ett inspirerat uttryck i sitt fina ansikte, och upprepade för sig själf orden: "Jag önskar att få lefva och glädja de mina."

Moderns blick hade ängsligt frågande hvilat på henne, och Margit kände det. Hon nickade åt det håll där hon visste modern satt, nickade så vänligt och soljust, att majorskan ej kunde låta bli att gå fram till henne och smekande säga:

"Hvaröfver ser du så glad ut mitt hjärtebarn."

"Öfver att jag får vara i mitt kära gamla hem, mor," svarade Margit och kysste moderns händer. "Der finnes det ännu färg och rum för mig, och det vet jag hvar solen går opp och hur den lyser i genom fönstren."

Finland.

Försäkring mot censurskador. Redaktörerna Lille, Hrenckell, Gråsten, Erko och Messman ha den 1 dec till senaten inlämnat för statsråds: bolagsordning för tidningsans i Finland censurför säkringsaktiebog med ändamål att mot fix årspremi försikra i dringsutgifvare och tidningsman mot högst 60 procent af den för-

Allan, Dominion & Beaver LINIERNA.

Från alla delar af de skandinaviska länderna jemte Finland. Kl. 10 1/2 till 11 1/2

W. P. F. CUMMINGS,

General Steamship Agent, Office, WINNIPEG, MAN.

CANADAS TRYCKERI

Rekommenderar sig till utförande af allt slags

ACCIDENS- & BOKTRYCK

fort, väl och billigt.

Namnstämpling: 100 Paper & 100 Kuvert, god kvalitet. \$1.00.

lust, som föranledts af tidningsin dragnig. Aktiekapitalet utgör 50 tusen kr. och kan ökas till 500 tusen kr.

— Frivillig sväldöd. — Nyfö gen dog i Finland prästen Heikki Viranen sväldöden. Redan för ett par månader sedan begynte han sin frivilliga fosta och det stod eke till att förmå honom äta. Det enda, han fortarde, var vatten och icke en gång detta tillat han någon annan att bjuda sig, utan gick själf ut i gården för att dricka litet af det vattenkar, som stod der. Krafterna aftogo så småningom, men sjelfplågeriet varade dock förvånande länge. Den 15 Sept., då han redan lefvat i 52 dygn utan att äta, upphörde han också att dricka vatten, men först efter ytterligare 8 dygn befriade honom döden från hans lidande. Han hade gift sig, då han fick ambetet, men kort efter bröllopet upptäckte han, att hustrun var honom otrogen. Upptäckten utsläckte genast förständets ljus och att var i bild det vanvett, han begick det ovanliga sjelfmordet.

OM NI VILL HAFVA BILLIGT OCH GODA Dryckesvaror

lita in i butiken 629 MAIN ST.

Bista Ontario Vin \$1.25 per gallon.

ROKVERK
säsön Pipor, Tobak, Cigarrer af bästa slag hos Belliveau & Co. HÖR AF Man & Logan

John P. Howard & Co.
Apotekare och Kemister
midt emot postkontoret.
egagna Howard & Co. Water St., ty den 50

LIGENSE

1108

J. E. Forslund.

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS & C.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion from whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$5 a year; four months, \$3. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 65 F St., Washington, D. C.

Calgary-Edmonton

Qu'appelle-Long Lake

JERNVÄGS BOLAG

Till Salu Utmärkt ÅKERBRUKSLAND på Billiga och Lätta villkor

FRITT REGERINGSLAND kan ännu erhållas inom korta afstånd från dessa jernvägars Stationer

STADSTOMTER vid alla stationer efter ofvannämde Jernvägar.

Alla närmare upplysningar meddelas bredvilligt af Osler, Hammond & Nanton, Land Department.

381 MAIN ST. WINNIPEG
Land från 3.50 till höger

PARKIN FOTOGRAF.

490 MAIN ST., WINNIPEG.
De bästa kort i sta från \$1.50 per dussin.
Parkins Studio, 490 Main st.

DRYCKENSKAP kan BOTAS

ÄR EDER WAN, BRODER FADER eller någon annan nörlig begifven på Dryckenskapp? Vi ha ett säkert botemedel som kan gifvas med eller utan patientens tillstånd. Skrif på engelska för erhållande af närmare underättelser, närlst 2 cis frim. Adress: DR. W. H. SAUNDERS & Co. Chicago, Ill.

12, 10, 12

Dr E. W. Montgomery,
Lä are & Kirurg.
Office: 430 Main St. Winnipeg.
Telefon: Kontor 830, Bostad 91

Scandinavian HOTEL,
lidt emot C. P. R. stationen,
WINNIPEG, MAN.
Resande tillhandshållas Rum och Sjöstug för \$1.00 om dagen. För längre vistande beviljas bättre vilkor.
Bett Cigarrer, öl och de bästa vin er finnas ständigt på lager.

SIMONSON.

PATENTS PROMPTLY SECURED

Write for our interesting books "Inventor's Help" and "How you are swindled." Send us a rough sketch or model of your invention or improvement and we will tell you free our opinion as to whether it is probably patentable. We make a specialty of applications rejected in other hands. Highest references furnished.

MARION & MARION
PATENT SOLICITORS & EXPERTS
Civil & Mechanical Engineers, Graduates of the Continental School of Engineering, Bachelors in Applied Science, Laval University, Members Patent Law Association, American Water Works Association, New England Water Works Association, Surveyors Association, Assoc. Member Canadian Society of Civil Engineers.

OFFICES: NEW YORK LIFE BLDG., MONTREAL, Q. B. ATLANTIC BUILDING, WASHINGTON, D. C.